



ת"פ 45448/03/13 - מדינת ישראל נגד גל זוארץ, יניב זכות, גבריאלי פלח

בית משפט השלום בנתניה

01 יוני 2014

ת"פ 45448-03-13 מדינת ישראל נ' זוארץ (אסיר) ואח'
ת"פ 45458-03-13

בפני כב' השופטת גלית ציגלר
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. גל זוארץ (אסיר)
2. יניב זכות
4. גבריאלי פלח (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סיגל אלפר

הנאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד עזר מבורך

גזר דין בעניין הנאשם 2

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 18.3.13 נפגש עם שלושה אחרים ויחד נסעו לבית בנתניה, ובעוד הנאשם ממתין עם אחר ברכב, ירדו השניים האחרים, פרצו לתוך הבית בכוונה לבצע גניבה, וכאשר החלה האזעקה לפעול הם נמלטו מהמקום.

הנאשם הורשע בעבירות של התפרצות לבית מגורים בצוותא לפי סעיף 406 (ב) + 29 לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק והיזק בזדון בצוותא לפי סעיף 452 + 29 לחוק.

בהמשך להודאתו ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף שעניינו עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין, וזאת לאחר שביום 6.12.13 הפר את תנאי מעצר הבית בהם היה נתון במסגרת הליך המעצר בתיק זה, והוא הורשע גם בעבירה זו (ת"פ 5504-01-14).

2. הנאשם יליד 1992, ונוכח גילו ועתירתה העונשית של התביעה, נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

עמוד 1



מהתסקיר שהתקבל עולה כי הנאשם רווק, אינו עובד, ומאז שנתפס בביצוע העבירות הוא נתון בתנאי מעצר בית בבית הוריו.

התסקיר מפרט את תולדות חייו של הנאשם, הקשיים הלימודיים והכלכליים מהם סבל, השירות בצה"ל ממנו שוחרר טרם זמנו ועבודות מזדמנות אותן ביצע עד למעצרו.

קצין המבחן תיאר את עברו הפלילי של הנאשם, שהיה מעורב בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בהיותו נער, ומעבר לכך אין הרשעות נוספות.

קצין המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על המיוחס לו, מתקשה להיעזר בגורמים טיפוליים, ובדיקות שתן שנערכו העלו כי נמצאו בגופו שרידי סם.

להערכת קצין המבחן, אם הנאשם לא ישנה מהתנהלותו ומהתמודדותו עם בעיותיו, וימשיך להתרועע עם החברה השולית בה היה מעורב, קיים סיכון להישנות התנהגות דומה, ועל כן לא בא בהמלצה טיפולית אלא בהמלצה על ענישה קונקרטיה ומשמעותית שתהווה גבול ברור עבורו (תסקיר מיום 4/5/14).

3. ב"כ המאשימה טענה כי העבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם, בחבורה, ובמטרה להרוויח כסף מהרכוש שגנב, כשבניגוד לעניינו של נאשם אחר שהורשע באותה התפרצות ונגזר עליו עונש של מאסר בעבודות שירות בלבד, אין להקל בעונשו של נאשם זה, שחלקו בביצוע העבירה, עברו הפלילי וצירוף כתבי האישום, מחייבים הטלת עונש מאסר בפועל, במתחם שנע בין 14 חודשי מאסר ועד 26 חודשים, ובנוסף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

4. מנגד טען ב"כ הנאשם, כי המתחם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 22 חודשים, ובהתחשב בנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם, שלמרות קשייו הרבים הוא נמנע מלהיות מעורב בפשיעה, למעט אותה עבירה שביצע בהיותו נער.

לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם לא נטל חלק פעיל בביצוע ההתפרצות, אלא נשאר לשבת ברכב, ובנסיבות אלה ביקש להסתפק בעונש של מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות, תוך שהפנה לפסיקה שבה הסתפקו בתי המשפט בעונשים מקלים בעבירות דומות (ראה לדוגמה: 48422-02-13; 44274-01-12).

באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית טען הסנגור, כי הנאשם נתון במעצר בית תקופה ארוכה, של כ- 13 חודשים, הדבר הקשה עליו מאד והוסיף נטל על המצוקות השונות מהן הוא סובל, כשההפרה עצמה הסתכמה בכך שיצא לבית הסמוך למקום מעצר הבית ולא ביצע שום עבירה אחרת, וביקש להתחשב גם בנסיבות אלה במסגרת גזירת העונש.

5. בתי המשפט עמדו על הפגיעות שטומנות בחובן עבירות ההתפרצות, לא רק בממון וברכוש לציבור כולו, אלא גם בפרטיות ובתחושת הבטחון האישי של מי שמקום מגוריו נפרץ ורכושו נגזל.



בהקשר זה נאמר בבש"פ 45/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.10):

"...חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

ובע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה (31.12.08), נקבע:

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

בתי המשפט התייחסו בפסיקתם גם לקלות שבביצוע עבירות ההתפרצות, אשר אינן מצריכות תחום רב, לעומת הקושי שבתפיסת העבריינים ואיתורם, וכן לסכנה שבמפגש שבין הפורץ לבין מי שביתו נפרץ, והאפשרות שהאירוע יתפתח ויסתים בצורה חמורה יותר. לפיכך, וכמעט באופן גורף, קבעו בתי המשפט כי הענישה הראויה היא ענישה מאחורי סורג ובריה (ראה עניין אואזנה וכן רע"פ 3063/11 כהן נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים)). לטעמי מתחם העונש ההולם בגין עבירות אלה נע בין 10 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ובאשר לעבירת הפרת ההוראה החוקית המתחם נע בין מאסר על תנאי ועד תקופת מאסר קצרה, תלוי בטיב ההפרה, בהתמשכותה ובתוצאותיה (רע"פ 659/13 אביכזר נ' מדינת ישראל (28.1.13); עפ"ג 30105-07-12 אפנסיב נ' מדינת ישראל (23.10.12)).

6. במקרה זה קשר הנאשם קשר עם אחרים, תכנן יחד עימם להתפרץ לבית מגורים, והיה שותף להתפרצות ולגרימת הנזק לרכושו של המתלון, כשבזמן ששניים אחרים נכנסו לחצר הבית ושברו את החלון, נשאר הנאשם ברכב ששימש להימלטות מהמקום לאחר שהאזעקה בבית החלה לפעול.

נסיבות אלה מלמדות כי העבירות שבוצעו בצוותא תוכננו מראש, והגם שלא נגנב רכוש מהבית, המעשים הסבו נזק, טרחה ועוגמת נפש למתלון, שחלון ביתו נשבר.

אשוב ואציין, כי אין זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים, והוא נשפט בבית המשפט לנוער בשנת 2011, ללא הרשעה, וחלפו רק כשנתיים עד שחזר לבצע עבירות חמורות פי כמה.



כך, ובזמן שהנאשם היה נתון במעצר בית בשל עבירות ההתפרצות, הוא ביצע עבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית, עת שיצא מביתו לבית השכן, ובכל אלה יש ללמד כי הנאשם מתקשה לשמור על החוק.

גם התסקיר שנערך לנאשם מלמד על חוסר רצון להשתקם ולחזור למוטב, כשהוא נמנע מלשתף פעולה עם הגורמים הטיפולים, בדיקות שנערכו לו העלו שרידי סם, ואחריות שלקח על מעשיו היתה חלקית, עד כדי כך שלמרות גילו הצעיר, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו, ואף ציין כי רק ענישה ממשית תהווה הרתעה מתאימה עבור הנאשם.

7. יש להזכיר גם, כי בגין אותה התפרצות נדונו שני נאשמים אחרים, האחד למאסר בעבודות שירות בנסיבות ספציפיות הקשורות בו (עניינו הופרד ונדון לחוד מכל היתר ת"פ 13-03-45472), והנאשם 1 בתיק זה, שבמסגרת הסדר הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 10 חודשים במצטבר למאסר אותו הוא מרצה בגין עבירות אחרות, וענישה נלווית של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

עונשים אלה אף הם ילקחו בחשבון במסגרת הענישה ההולמת.

8. לצד כל האמור לעיל, יש לתת משקל גם לגורמים העומדים לזכותו של הנאשם, ובהם גילו הצעיר כשהוא בן 21 שנים בלבד והעובדה כי מעולם לא ריצה מאסר של ממש, הנאשם הודה בכתב האישום, שחסך את התייצבותם של העדים זמן ציבורי יקר, כמו גם נסיבות חייו הלא קלות, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר, אשר מן הסתם תרמו למעורבותו בעבירות.

עוד יש להביא בחשבון את העובדה שלמרות התכנון וההתפרצות רכושו של המתלונן לא נגנב, וכן שהנאשם לא לקח חלק פעיל בביצוע ההתפרצות ובגרימת הנזק לבית.

הנאשם עצמו תיאר את מצבה הכלכלי הירוד של משפחתו, את הקושי בהמצאות בתנאי מעצר בית משך זמן רב, ואת רצונו לחזור למעגל העבודה ולערוך שינוי בחייו.

9. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים הקשורים בעבירות בהן הודה הנאשם, כאשר מצד אחד חומרת המעשים, הנזק הטמון בהם, הענישה הנדרשת וצירוף עבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית, ומנגד השיקולים שעומדים לזכותו של הנאשם ושל אחידות הענישה אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

מתקופת המאסר יופחתו ימי המעצר מיום 18.3.13 עד 24.3.13 בתיק העיקרי ובתיק הנוסף מיום 6.12.13 ועד 8.12.13.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.



ג. 4 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 1,800 ₪, אשר יקוזז מהסכומים המופקדים בתיק מ"ת 45458-03-13, ואם אין כספים יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.7.14.

ה. קנס בסך 1,500 ₪ אשר יקוזז מכספים מהסכומים המופקדים בתיק מ"ת 45458-03-13, ואם אין כספים ישולם עד ליום 15.8.14, או שהנאשם ירצה 25 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ד, 01/06/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת הסניגור והסכמת התביעה, אני מעכבת את ביצוע ריצוי עונש המאסר בפועל

עד ליום 1.7.14.

ככל שלא יוגש ערעור על הנאשם להתייצב במזכירות בית המשפט בשעה 08.30

לתחילת ריצוי עונשו.



הערביות המופקדות בתיק ישמשו גם להבטחת ההתייצבות, ותנאי מעצר הבית

שנקבעו במסגרת ההליך ישארו בתוקפם עד לסיומו.

ככל שהנאשם יבקש לצאת למיון מוקדם בכלא, עליו לתאם את היציאה עם התביעה

ולצאת בליווי בהתאם להוראות שניתנו בתיק המ"ת.

ניתנה והודעה היום ג' סיוון תשע"ד, 01/06/2014 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר, שופטת

הוקלדעלידיונדירודריג